

for dem, lader dem ikke blive liggende, men laaner dem ud til 3 eller 2 pCt., naar han ikke kan faae Mere; at tage den lavere Rente er sandelig ikke forbudt under de nuværende Tilstande, og det kan saaledes ikke ansøres til Forsvar for denne Lov, at dette Gode vil opnaaes, naar Loven gaaer igjennem. Naar det ærede Medlem dernæst ansøgte, at denne Lov medførte mindre Udgifter, idet vedkommende Laansøger blev forskaaet for Bevillingsgebyr, skal jeg tillade mig at minde om, at allerede Loven af 30te December 1858 giver Regjeringen Bemyndigelse til at eftergive Bevillingsgebyrerne, saa at med god Villie kan Ministeriet fritage de Paagjældende for Udgifter ved disse Forshold. Naar der fremdeles er talt om, at den foreliggende Lov er mere antagelig, naar sees hen til, at den skal udkomme samtibid med Stempeloven, da er det ganske vist, at der forsaavidt er mindre Grund til at modsætte sig den, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den foreliggende Lov skal strax træde i Kraft, medens Stempeloven først skal træde i Kraft den 1ste April 1862; der kan saaledes ligge et Tidsrum af 1½ Aar imellem disse tvende Loves Ikrafttræden, og i hele dette Tidsrum maa man undvære de Goder, Stempeloven frembyder, og som noget vilde opveie de mindre gode Sider ved det foreliggende Lovforslag. Naar man iøvrigt skulde see at faae en Lov ud, der var bygget paa det her givne Grundlag, har ogsaa jeg tænkt mig, hvorledes den maatte omændres. I den Henseende findes der i Lovens Motiver en heel Deel Oplysninger og Anthyndinger, som i den Retning kunne komme i Betragtning; naar saaledes flere Instituter kunne indbrages under den i § 1 indeholdte Bestemmelse, at i det ommeldte Tidsrum maa der afslige Capitaler ikke betinges høiere Rente end 4 pCt., vil den befrøgtede Fare — jeg vil udtrykke mig meget forsigtig, da jeg hører, at Meningerne her ere saa forskellige — for en deel falde bort, jo flere Penge, der kun paa den Maade kunne anbringes, desmindre Grund til Frygt vil der være; jeg har fremdeles tænkt mig, at Rentefoden kun frigaves i saadanne Tilfælde, hvor Laan paa 1ste Prioritet overstige Eiendommens halve Værdi, men at denne Frihed først maatte indtræde efter 5 Mars Forløb.

Naar man gif frem paa den Maade, vilde Frygten faae Tid til at taale sig. I det Hele taget vil der kunne træffes forskellige Forandringer i Lovudkastet i samme Retning; jeg har kun nævnt disse, fordi selve Lovens Motiver forekomme mig at hentyde dertil.

Jeg vil ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand (Thune) slutte med, hvad jeg før udtalte, at der her ikke er Strid om Principet, men kun om Betimeligheden.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning, der efter Begjæring af R. Jensen, Ludvig, Albertsen, Christophersen, R. Pedersen, S. Pedersen, Fløe, Bank, Schøler, R. Olsen, R. Andersen (Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds) og H. S. Hansen foretoges ved Navneopraab, og vedtoges, som det af Nebenstaaende vil erfares, med 64 Stemmer mod 28.

Ja.

Eberlin; Gomard; Kraiberg; Alberti; Andersen, N. (Odense Amts 4de); Andersen, N. (Kjøbenhavns Amts 3die); Beck; Blixen-Finecke; Bonne; Dam; Fallesen; Feddersen; Fischer; Tonnesbeck; Gad; Grundtvig; Hage, A.; Hage, S.; Hansen, L.; Hansen, P.; Hafs; Herz; Høgsbro; Jensen, S.; Jespersen; Jessen; Johansen; Kayser; Kinch; Kjær; Klee; Klein; Knudsen; Kosob; Krogh; Lange; Larsen, L. C.; Lier; Lindahl; Lütken; Lybhe; Madsen; Müller, S. C.; Neergaard; Nielsen, S.; Olsen; Oppermann; Pedersen, S.; Petersen, H. M.; Qvistgaard; Rimestad; Rosenørn; Scherfig; Schjern; Schovelin; Schroll; Schulin; Schytte; Termansen; Thune; Tillisch; Walther; Warving; Winther.

Nei.

Albertsen; Andersen, S.; Bank; Christensen; Christophersen; Clausager; La Cour; Fløe; Hansen, H. S.; Hansen, S. A.; Hansen, N. P.; Jensen, R.; Jensen, S.; Jørgensen; Larsen, R. P. C.; Ludvig; Mathiasen; Müller; Nielsen, A.; Nielsen, S.; Pedersen, S.; Pedersen, R.; Pedersen, L. C.; Petersen, C.; Rugaard; Schøler; Therkelsen; Zahle.